

Dames en heren,

Van deze gelegenheid wil ik gaarne gebruik maken om enkele woorden tot U te richten.

De "ontstaangeschiedenis" van dit plan berustte op een geweldig stuk vertrouwen, overtuiging en visie, om deze totaliteit aan te pakken op basis van motivaties zoals:

- a. Financieel aantrekkelijk, wanneer meerdere ruimten door meerdere functies kunnen worden gebruikt.
- b. Kommunikaties te bevorderen.

Wanneer is een centrum 100% multifunktioneel; m.i. wanneer en in ruimte en in tijd tegelijkertijd meerdere activiteiten kunnen plaatsvinden.

Welke kontakten worden "in wezen" gelegd? Wanneer binnen een ruimtelijke conceptie "slechts" één functie tegelijkertijd kan plaatsvinden, d.w.z. binnen deze groep; b.v. huisvrouwenvereniging of een willekeurige andere groep kan slechts binnen die groep gekommuniceerd worden.

Wanneer **meerdere** groepen binnen deze genoemde conceptie onafhankelijk van elkaar aanwezig kunnen zijn, dan zijn die "modellen" aanwezig, die communicatiepatronen kunnen stimuleren.

Daarom zullen m.i. ook binnen een ruimtelijke totaliteit, overdekt, (b.v. dit kompleks hier) hetzij onoverdekt, (b.v. de woonwijk) alle aanleidingen aanwezig moeten zijn om aandacht te schenken aan de geplande activiteiten. (wonen, vergaderen, sport enz.), anderzijds aan de vrijblijvende, hetzij spontane activiteiten, welke plotseling geëmotioneerd moeten kunnen ontstaan. De mens moet m.i. hierin altijd de hoofdtoon voeren en zijn denken mag niet ondergeschikt zijn **aan economische, juridische, bouwtechnische of andere invloeden van buitenaf.**

De mens moet en wil zich kunnen identificeren, verder wil hij zich terug kunnen trekken als hem dat belieft, anderzijds moet hij vrij zijn, die kontakten te leggen, die hem aanspreken. M.a.w.: In het functioneren van zo'n totaliteit moet een geweldig stuk vrijblijvendheid worden ingevoegd om zich "happy" te voelen in zo'n omgeving.

Wie zijn wij feitelijk; wij zijn van vlees en bloed, met onze eigenschappen van emoties, nieuwsgierigheden, ondernemingslust, passiviteiten enz.

Het wereldje om ons heen moet ons iets te vertellen hebben en verder moet dit wereldje een aanleiding zijn, hetzij mogelijkheden bieden om activiteiten spontaan te ontwikkelen.

Kijk naar onze hedendaagse woonwijk. Het is niet alleen de kortsluiting in het menselijke contact en initiatief door het ontbreken van

"voorzieningen" als winkels, postkantoren e.d., doch het is veel meer, het is een "menselijk" probleem, waaraan wij helaas als deskundigen nog bijzonder weinig veranderd hebben

Ik bedoel hiermee, aanleidingen voor emoties, hetzij nieuwsgierigheid, spanning op wekker, hetzij activiteiten ontwikkelen en nog veel meer ontbreken volledig en daarmee is o.a. een stuk communicatie verdwenen en hiermede een brok inventiviteit en verantwoordelijkheid.

Misschien, en dan m.i. erg spijtig, is het "multifunktionele dak" o.a. een aanvulling op de kortsluiting binnen de na-oorlogse stedenbouw/architectuur. Ook het opnemen van het Gemeentehuis met een "volledige" open structuur naar de bevolking getuigt van inzicht van een voortschrijdende democratisering.

"Geen afstand meer tot de bevolking; zie b.v. de ligging van de "open" raadzaal op de vooruitgeschoven positie van de dorpsbrink".

Hiervoor een dankwoord aan de visie van Burgemeester en Wethouders en de raad.

